

СПОРАЗУМ О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ ДОМИНИКАНСКЕ РЕПУБЛИКЕ

Влада Републике Србије и Влада Доминиканске Републике (у даљем тексту: стране);

Будући да су стране уговорнице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, отворене за потписивање у Чикагу, 7. децембра 1944. године;

Потврђујући чињеницу да је Република Србија потписала, 29. јуна 2006. године, Мултилатерални споразум између Европске заједнице и њених држава чланица, Републике Албаније, Босне и Херцеговине, Републике Бугарске, Републике Хрватске, Бивше југословенске Републике Македоније, Републике Исланд, Републике Црне Горе, Краљевине Норвешке, Румуније, Републике Србије и Мисије привремене управе Уједињених нација на Косову¹ о успостављању заједничког европског ваздухопловног подручја (ЕСАА споразум);

У жељи да закључе Споразум ради успостављања и обављања ваздушног саобраћаја између територија својих држава и даље;

Договориле су се о следећем:

Члан 1.
Дефиниције

Изрази употребљени у овом споразуму имају следећа значења:

- а) „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године, а обухвата и сваки Анекс усвојен према члану 90. Конвенције, као и сваку измену Анекса или Конвенције према члановима 90. и 94. Конвенције, ако су те измене ступиле на снагу у државама обе стране;
- б) „Споразум” означава овај споразум, Анекс уз Споразум и сваки протокол којим се мења Споразум или Анекс;
- в) „органи надлежни за ваздушни саобраћај” означава, за Републику Србију, Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, а за Доминиканску Републику, Борд цивилног ваздухопловства, или у оба случаја, свако друго лице или тело, овлашћено да обавља функције које сада обављају наведени надлежни органи;

¹ (у складу са Резолуцијом Савета безбедности УН 1244 од 10. јуна 1999. године)

- г) „одређени авио-превозилац” означава авио-превозиоца који је одређен и овлашћен према одредбама члана 3. овог споразума;
- д) „територија” у односу на државу означава копнена подручја, територијалне воде и припадајући ваздушни простор изнад њих који су под суверенитетом те државе;
- ђ) „ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај”, „авио-превозилац” и „зауостављане у некомерцијалне сврхе” имају значења која су одређена у члану 96. Конвенције;
- е) „капацитет”, у односу на ваздухоплов, означава плаћени терет тог ваздухоплова који се превози на линији или делу линије, а у односу на уговорени саобраћај означава капацитет ваздухоплова који се користи у том саобраћају, помножен фреквенцијом обављања саобраћаја тог ваздухоплова у одређеном периоду на линији или делу линије;
- ж) „утврђене линије” означава линије које су утврђене у Анексу овог споразума;
- з) „уговорени саобраћај” означава редовни међународни ваздушни саобраћај који се обавља на утврђеним линијама у циљу превоза путника, пртљага, робе и поште, одвојено или у комбинацији;
- и) „тарифа” означава цене које се плаћају за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге, али изузимајући накнаду и услове за превоз поште;
- ј) „накнаде корисника” означава накнаде које су уведене авио-превозиоцима за коришћење аеродрома, средстава за ваздушну пловидбу, или средстава и услуга за ваздухопловну безбедност и обезбеђивање у ваздухопловству.

Члан 2. Давање права

1. Свака страна даје другој страни права предвиђена овим споразумом ради обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама.
2. Одређени авио-превозиоци држава страна током обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама имају следећа права:
 - а) да лете без слетања преко територије државе друге стране;
 - б) да слећу на територију државе друге стране у некомерцијалне сврхе; и
 - в) да слећу на територију друге стране у местима утврђеним у Анексу овог споразума, ради укрцавања и/или искрцавања путника, робе и поште, одвојено или у комбинацији.
3. Одредбе овог члана не дају право одређеном авио-превозиоцу државе једне или

друге стране да укрцава путнике или утовара робу и пошту који се превозе уз надокнаду између места на територији државе друге стране.

4. Ако одређени авио-превозиоци државе једне стране нису у могућности да, због војних сукоба, политичких немира или других неуобичајених околности, обављају уговорени саобраћај на утврђеним линијама, друга страна предузима све што је у њеној моћи да омогући обављање наведеног саобраћаја на одговарајућим привременим рутама, у складу са договором страна.

5. Авио-превозиоци имају право да под једнаким условима користе ваздушне путеве, аеродроме и остала постројења државе друге стране.

6. Авио-превозиоци држава страна који нису одређени у складу са чланом 3. овог споразума такође имају права из става 2, тач. 2а) и 2б) овог члана.

Члан 3.

Одређивање авио-превозилаца и издавање дозвола

1. Свака страна има право да одреди једног или више авио-превозилаца за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама и да о томе, писаним путем, обавести другу страну.

2. По пријему обавештења из става 1. овог члана, органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране, у складу са одредбама овог члана, без одлагања издају одређеном авио-превозиоцу одговарајућу дозволу за обављање саобраћаја, под условом да:

а) у случају одређеног авио-превозиоца Републике Србије, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има Република Србија и/или њени држављани;

б) у случају одређеног авио-превозиоца Доминиканске Републике, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има Доминиканска Република и/или њени држављани.

3. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране могу, пре издавања дозволе за обављање саобраћаја, да захтевају од одређеног авио-превозиоца државе друге стране да докаже да је оспособљен да испуни услове утврђене законима и прописима које ти органи оправдано примењују за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са одредбама Конвенције.

4. Авио-превозилац, одређен и овлашћен према одредбама овог члана, може у сваком тренутку да отпочне обављање уговореног саобраћаја, ако су испуњени остали услови предвиђени овим споразумом.

Члан 4.

Повлачење и обустава дозвола за обављање саобраћаја

1. Свака страна има право да повуче дозволу за обављање саобраћаја или да обустави коришћење права одређеном авио-превозиоцу државе друге стране, утврђених у члану 2. овог споразума, или да пропише услове потребне за коришћење тих права ако:

а) није уверена да:

- у случају одређеног авио-превозиоца Републике Србије, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има Република Србија и/или њени држављани;

- у случају одређеног авио-превозиоца Доминиканске Републике, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има Доминиканска Република и/или њени држављани;

б) авио-превозилац не испуњава услове прописане законима и прописима које та страна оправдано примењује за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом;

в) авио-превозилац на неки други начин не обавља саобраћај у складу са условима утврђеним овим споразумом;

г) се утврди да се авио-превозилац не придржава одредби о ваздухопловној безбедности и обезбеђивању у ваздухопловству, утврђеним у чл. 13. и 14. овог споразума.

2. Ако непосредно повлачење дозволе за обављање саобраћаја, обустава права или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана није неопходно ради спречавања даљег кршења закона и прописа, то право се користи тек после консултација са другом страном, у складу са одредбама члана 16. овог споразума.

Члан 5.

Примена закона и прописа

1. Закони и прописи државе једне стране којима се уређује улазак, боравак и одлазак са територије њене државе ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај и ваздушни саобраћај и навигација тих ваздухоплова док су на територији њене државе, примењују се и на ваздухоплове одређеног авио-превозиоца државе друге стране.

2. Закони и прописи државе једне стране који се односе на улазак, боравак и одлазак са територије њене државе путника, пртљага, посада, поште и робе, а које се односе на формалности у вези са уласком, усељењем, пасошима, царином, валутом и здравственим мерама, примењују се на путнике, посаде, пртљаг, пошту и робу који се превозе

ваздухопловом одређеног авио-превозиоца државе друге стране, док су на наведеној територији.

Члан 6.

Признавање потврда и дозвола

1. Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које је издала или признала као важеће једна страна, а чија важност није истекла, друга страна признаје као важеће ради обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, под условом да су захтеви према којим су те потврде или дозволе издате или признате једнаки или виши од минималних стандарда који су утврђени, или могу да се утврде према Конвенцији.

2. Свака страна задржава право да, за летове изнад територије своје државе, одбије да призна као важеће потврде о оспособљености и дозволе које је њеним држављанима издала или признала друга страна или нека друга држава.

Члан 7.

Ослобађање од плаћања царинских дажбина, накнада и такса

1. Ваздухоплови које у међународном ваздушном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе једне стране, као и њихова редовна опрема, залихе горива и мазива, залихе ваздухоплова (укључујући храну, пиће и дуван) који се налазе на ваздухопловима, ослобођени су од царинских и других увозних дажбина, трошкова прегледа и других сличних накнада и такса по доласку на територију државе друге стране, под условом да та опрема, резервни делови и залихе остану на ваздухоплову док не напусте територију државе те стране.

2. Од истих дажбина, накнада и такса, изузев накнада за учињене услуге, ослобађају се:

а) мазиво намењено за снабдевање ваздухоплова које у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране, чак и када ове залихе треба да се искористе на делу линије изнад територије стране на којој су унете на ваздухоплове;

б) резервни делови, укључујући моторе и редовна опрема унети на територију једне стране, ради одржавања или поправке ваздухоплова које у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране;

в) залихе ваздухоплова унете на ваздухоплове на територији државе једне стране, намењене за коришћење на ваздухопловима којима се обавља уговорени саобраћај одређеног авио-превозиоца државе друге стране;

г) рекламни материјал, униформе и документа авио-превозиоца који немају тржишну вредност и које одређени авио-превозилац државе једне стране користи на територији државе друге стране;

Предмети наведени у овом ставу могу да се држе под царинским надзором или контролом.

3. Редовна опрема ваздухоплова, материјал, залихе и резервни делови ваздухоплова задржани на ваздухоплову који користи одређени авио-превозилац државе једне или друге стране могу да се искрцају на територију државе друге стране само уз сагласност надлежних царинских органа државе те друге стране. У том случају, таква опрема и предмети стављају се под царински надзор до тренутка док не напусте територију те стране или се стављају у неки од царински дозвољених поступака, у складу са царинским прописима.

4. Ослобађања предвиђена овим чланом такође се примењују у ситуацијама када одређени авио-превозилац државе једне или друге стране закључи са другим авио-превозиоцем споразуме о позајмљивању или преносу редовне опреме и осталих предмета наведених у ставу 1. овог члана на територију државе друге стране, под условом да та друга страна даје слична ослобађања и тим другим авио-превозиоцима.

Члан 8.

Принципи којима се уређује обављање уговореног саобраћаја

1. Свака страна дозвољава правичне и једнаке могућности одређеним авио-превозиоцима држава обе стране за слободно надметање приликом обављања уговореног саобраћаја.

2. Нема ограничења у погледу капацитета, броја фреквенција и типа ваздухоплова које користе одређени авио-превозиоци држава обе стране у уговореном саобраћају (путничком, робном, одвојено или у комбинацији).

3. Свака страна дозвољава сваком одређеном авио-превозиоцу да одреди фреквенцију и капацитет у обављању уговореног саобраћаја. Ниједна страна једнострано не ограничава обим саобраћаја, фреквенције, редовност услуга или тип ваздухоплова које користе одређени авио-превозиоци државе друге стране, осим ако се то не захтева из царинских, техничких и оперативних разлога или разлога који се односе на очување животне средине, сходно јединственим условима прописаним чланом 15. Конвенције.

4. Ниједна страна неће захтевати од одређених авио-превозилаца државе друге стране да им, ради одобрења, доставе на увид редове летења, осим ако се то не захтева на недискриминирајућим основама ради примене јединствених услова, предвиђених ставом 3. овог члана, или ако је то посебно одобрено у Анексу овог споразума. Ако страна захтева доставу података у информативне сврхе, онда она своди на минимум административне захтеве и процедуре којима се оптерећују посредници и авио-превозиоци приликом достављања података.

Члан 9.

Тарифе

1. Свака страна може да захтева да органи надлежни за ваздушни саобраћај њене државе буду унапред обавештени о тарифама које се наплаћују у уговореном саобраћају или да им се исте поднесу на увид.

2. Без ограничења у погледу примене закона о конкуренцији и заштити потрошача у државама страна, интервенције страна се ограничавају на:

а) спречавање неоправдано дискриминаторних тарифа или праксе;

б) заштиту потрошача од тарифа које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне због злоупотребе доминантног положаја или уговорене праксе између авио-превозилаца; и

в) заштиту авио-превозилаца од тарифа које су вештачки ниске због директних или индиректних државних субвенција или подршке.

3. Ниједна страна неће предузимати једностране мере ради спречавања увођења или продужења тарифе коју су, за обављање уговореног саобраћаја, предложили за наплату или наплаћују одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране. Уколико једна или друга страна сматра да било која таква тарифа није у складу са одредбама овог члана, она може захтевати консултације и обавестити другу страну о разлозима свог незадовољства четрнаест (14) дана након што јој се тарифа достави на увид. Ове консултације се одржавају најкасније тридесет (30) дана по пријему захтева.

Члан 10.

Директан транзит

1. Путници, пртљак и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране, који не напуштају простор на аеродрому намењен за ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли, осим у погледу мера обезбеђивања против аката насиља, као и превоза наркотика и психотропних супстанци.

2. Пртљак и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране ослобођени су од царинских дажбина, такса и накнада на територији државе те стране.

Члан 11.

Накнаде корисника

Ниједна страна не уводи, нити дозвољава да се одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уведу накнаде корисника које су веће од накнада које се наплаћују авио-превозиоцима њене државе који обављају сличан редован међународни ваздушни саобраћај.

Члан 12.
Комерцијалне активности

1. Одређени авио-превозилац државе једне стране има право да, на територији државе друге стране, отвори представништво у циљу промоције ваздушног саобраћаја и продаје услуга превоза, као и продаје других помоћних производа и пружања услуга потребних за обављање ваздушног саобраћаја, у складу са законима и прописима државе те друге стране.
2. Одређени авио-превозилац државе једне стране има право да, у складу са законима и прописима државе друге стране којима се регулише улазак, боравак и запошљавање, доведе и омогући рад руководећем, техничком, оперативном и другом специјализованом особљу потребном за обављање уговореног саобраћаја.
3. Одређени авио-превозилац државе једне стране има право да продаје услуге превоза на територији државе друге стране користећи сопствена превозна документа, у складу са законима и прописима државе те друге стране. Продаја се врши непосредно у представништима одређених авио-превозилаца, или преко овлашћених агената.
4. Свака страна даје одређеном авио-превозиоцу државе друге стране право да, на захтев, а по измирењу пореских обавеза авио-превозиоца према прописима државе те стране, слободно пренесе вишак прихода који је остварен на територији државе те друге стране у вези са обављањем међународног ваздушног саобраћаја.
5. Пренос се врши у складу са законима и прописима државе стране са чије територије се обавља пренос средстава и подлеже само уобичајеним накнадама које банке наплаћују за обављање таквих трансакција.

Члан 13.
Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са својим правима и обавезама према међународном праву, стране поново потврђују да обавеза једне стране према другој да обезбеђује цивилно ваздухопловство од незаконитих радњи, представља саставни део овог споразума. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухопловима, потписане у Токију, 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконите отмице ваздухоплова, потписане у Хагу, 16. децембра 1970. године, Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монтреалу, 23. септембра 1971. године, Протокола о сузбијању незаконитих аката насиља на аеродромима који служе међународном цивилном ваздухопловству, којим се допуњује Конвенција о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписаног у Монтреалу, 24. фебруара 1988. године и Конвенције о обележавању пластичних експлозива ради њиховог откривања, отворене за потписивање у Монтреалу 1. марта 1991. године, као и било које друге конвенције и протокола о обезбеђивању у ваздухопловству који су обавезујући за стране.

2. Стране, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге опасности уперене против обезбеђивања у цивилном ваздухопловству.

3. Стране, у међусобним односима, поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству, утврђеним од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства у Анексима уз Конвенцију, у мери у којој се те одредбе о обезбеђивању примењују на стране и захтевају да корисници ваздухоплова уписаних у регистар њихове државе или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на територији њихове државе, као и корисници међународних аеродрома на територији њихове државе, поступају у складу с наведеним одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству.

4. Свака страна се слаже да од корисника ваздухоплова из става 3. овог члана може да захтева да поштују одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству наведене у истом ставу које друга страна захтева за улазак на, одлазак са или за време боравка на територији државе друге стране.

5. Свака страна омогућава да се на територији њене државе ефикасно примењују мере за заштиту ваздухоплова и преглед путника, посада, ручног пртљага, пртљага, робе и залиха ваздухоплова пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна позитивно разматра сваки захтев друге стране за примену оправданих посебних мера обезбеђивања због одређене претње.

6. У случају појаве неког инцидента или претње инцидентом незаконите отмице цивилног ваздухоплова или неких других незаконитих аката уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране помажу једна другој на тај начин што олакшавају комуникацију и предузимају друге одговарајуће мере за брзо и безбедно окончање таквог инцидента или претње инцидентом.

Члан 14.

Ваздухопловна безбедност

1. Свака страна може, у свако доба, да захтева консултације о стандардима безбедности, у свакој области која се односи на посаде, ваздухопловне објекте, ваздухоплове или њихово коришћење, које је усвојила друга страна. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана подношења захтева.

2. Ако, после консултација, једна страна закључи да друга страна не одржава и не спроводи ефикасно стандарде безбедности у било којој од-области из става 1. овог члана, који су барем једнаки или већи од минималних стандарда утврђених у то време према Конвенцији, прва страна обавештава другу страну о тим закључцима и мерама које сматра потребним за усклађивање са тим минималним стандардима, а друга страна предузима одговарајуће мере. Ако друга страна не предузме одговарајуће мере у року од петнаест (15) дана од дана пријема обавештења, или у дужем року који може да се договори,

настаје основ за примену члана 4. овог споразума.

3. У складу са чланом 16. Конвенције, сваки ваздухоплов који користи одређени авио-превозилац државе једне стране у саобраћају за територију или са територије државе друге стране може, док је на територији државе друге стране, да буде подвргнут прегледу од стране овлашћених представника друге стране, на ваздухоплову и око ваздухоплова, под условом да то не доводи до неоправданог кашњења у обављању саобраћаја. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, циљ овог прегледа је да се провери важност докумената ваздухоплова и докумената посаде, као и да се провери да ли опрема ваздухоплова и стање ваздухоплова одговарају стандардима утврђеним у то време према Конвенцији (у даљем тексту: преглед на платформи).

4. Ако такав преглед на платформи или низ прегледа на платформи дају повод за:

(а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији; или

(б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији;

страна чији овлашћени представници врше преглед може да закључи, у складу са одредбама члана 33. Конвенције, да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова, или посаде тог ваздухоплова издате или признате, или захтеви према којима се тај ваздухоплов користи нису једнаки или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

5. У случају да приступ у циљу вршења прегледа на платформи ваздухоплова који користи одређени авио-превозилац државе једне стране, у складу са ставом 3. овог члана, буде ускраћен од стране представника тог авио-превозиоца, та друга страна може да закључи да настаје озбиљна забринутост, наведена у ставу 4. овог члана и да донесе закључке наведене у том ставу.

6. Свака страна задржава право да одмах обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја одређеном авио-превозиоцу државе друге стране у случају да закључи, било на основу прегледа на платформи, низа прегледа на платформи, ускраћивања приступа ради прегледа на платформи, консултација или на други начин, да је непосредан поступак неопходан за безбедно обављање саобраћаја.

7. Сваки поступак једне стране, у складу са ст. 2. или 6. овог члана, обуставља се када престану да постоје разлози за предузимање тих поступака.

Члан 15.

Достављање статистичких података

Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране достављају органима надлежним за ваздушни саобраћај државе друге стране, на захтев, периодичне и друге статистичке податке који се односе на уговорени саобраћај обављен у договореном

периоду.

Члан 16. Консултације

1. Једна или друга страна, или органи надлежни за ваздушни саобраћај њене државе могу, у сваком тренутку, да захтевају консултације са другом страном, или са органима надлежним за ваздушни саобраћај њене државе.
2. Консултације које захтева једна од страна или органи надлежни за ваздушни саобраћај њене државе, започињу у року од шездесет (60) дана од дана пријема писаног захтева, осим ако се друкчије не договори.

Члан 17. Решавање спорова

1. Ако између страна дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума, стране настоје, пре свега, да спор реше преговорима.
2. Ако стране не реше спор преговорима, могу исти упутити на одлучивање одређеном лицу или телу. Ако се о томе не договоре, спор се, на захтев једне или друге стране, подноси на одлучивање Арбитражном суду који се састоји од три арбитра, од којих по једног именује свака страна, а тако именовани абритри одређују трећег арбитра. Свака страна именује једног арбитра у року од шездесет (60) дана од дана када једна или друга страна прими, дипломатским путем, од друге обавештење којим се захтева арбитража спора, а трећи арбитар се одређује у року од наредних шездесет (60) дана. Ако једна или друга страна не именује арбитра у наведеном року или ако трећи арбитар не буде одређен у наведеном року, једна или друга страна може да захтева од председника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства да одреди арбитра или арбитра, у зависности од случаја. Ако је председник Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства држављанин државе једне или друге стране, од потпредседника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства, који је држављанин треће државе, може се захтевати да изврши потребна именована. У том случају, трећи арбитар је држављанин треће државе и врши дужност председника Арбитражног суда.
3. Арбитражни суд сам утврђује свој поступак.
4. Свака страна сноси трошкове арбитра којег је именовала, као и свог представљања у арбитражном поступку. Стране равномерно сnose трошкове председника и све друге трошкове.
5. Стране се обавезују да поштују сваку одлуку Арбитражног суда.

Члан 18.
Измене и допуне

1. Ако једна или друга страна сматра да је потребно да се измени и допуни било која одредба овог споразума, може да захтева одржавање консултација између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна, у складу са чланом 16. овог споразума.
2. Измене и допуне овог споразума ступају на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте, којом се стране обавештавају да су испуњени сви услови за ступање на снагу таквих измена.
3. Све измене и допуне Анекса уз Споразум могу да се договоре непосредно између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна и ступају на снагу када се потврде разменом дипломатских нота.

Члан 19.
Регистрација Споразума

Овај споразум и све измене и допуне овог споразума или Анекса региструје код Међународне организације цивилног ваздухопловства она страна на чијој територији се обавља потписивање Споразума.

Члан 20.
Усаглашеност са мултилатералним споразумима

У случају да ступи на снагу неки мултилатерални споразум који се односи на било које питање обухваћено овим споразумом, а који су прихватиле обе стране, одредбе овог споразума и Анекса се мењају како би се ускладиле са одредбама тог мултилатералног споразума.

Члан 21.
Престанак важења споразума

Свака страна може, у свако доба, да достави другој страни обавештење о својој намери да откаже овај споразум. Такво обавештење се истовремено доставља и Међународној организацији цивилног ваздухопловства. У том случају, овај споразум престаје да важи дванаест (12) месеци од дана када друга страна прими обавештење, осим ако се обавештење о престанку важења не повуче споразумно, пре истека наведеног рока. Уколико друга страна не потврди пријем, сматраће се да је обавештење примљено четрнаестог (14.) дана од дана пријема обавештења од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 22.
Ступање на снагу

Овај споразум ступа на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте којом једна страна обавештава другу страну да су испуњени услови који су предвиђени унутрашњим процедурама за ступање Споразума на снагу.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, потписали овај споразум.

Сачињено у дана 20 . године у два оригинална примерка, сваки на српском, шпанском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако аутентични. У случају разлика у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА
ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЗА
ВЛАДУ ДОМИНИКАНСКЕ РЕПУБЛИКЕ

Анекс I

1. Линије на којима одређени авио-превозилац Републике Србије може да обавља саобраћај у оба правца:

Места у Републици Србији	Места међуслетања	Места у Доминиканској Републици	Места даље
Било које место	Било која места	Било које место	Било која места

Одређени авио-превозилац Републике Србије може, на сваком лету, да изостави слетање у било ком месту међуслетања или месту даље утврђеном у овом одељку, под условом да уговорени саобраћај отпочиње у месту у Републици Србији.

2. Линије на којима одређени авио-превозилац Доминиканске Републике може да обавља саобраћај у оба правца:

Места у Доминиканској Републици	Места међуслетања	Места у Републици Србији	Места даље
Било које место	Било која места	Било које место	Било која места

Одређени авио-превозилац Доминиканске Републике може, на сваком лету, да изостави слетање у било ком месту међуслетања или месту даље утврђеном у овом одељку, под условом да уговорени саобраћај отпочиње у месту у Доминиканској Републици.

Напомене:

3. Одређени авио-превозиоци држава страна могу да опслужују сва места међуслетања и места даље без коришћења права пете слободе.
4. Одређени авио-превозиоци држава страна могу да обављају саобраћај за/из сваког места међуслетања и за/из места даље са коришћењем права пете слободе, без икаквих ограничења у било ком типу саобраћаја (путничком, робном, одвојено или у комбинацији), по добијању сагласности од органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна.
5. Одређени авио-превозиоци држава страна имају право да, приликом обављања или одржавања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, закључују маркетиншке договоре о сарадњи, као што је договор о „подели кода”, са:

- а) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима држава страна; и
- б) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима треће државе, под условом да та држава одобрава или дозвољава одговарајуће аранжмане између авио-превозилаца државе друге стране и осталих авио-превозилаца у саобраћају за, од и преко територије те државе.

Органи надлежни за ваздушни саобраћај држава страна одобравају ове договоре, под условом да сви авио-превозиоци:

- а) поседују потребне дозволе и саобраћајна права;
- б) испуњавају услове који се обично захтевају таквим договорима; и
- в) у вези са продајом превозних докумената, јасно назначе купцу на месту продаје, који од авио-превозилаца обавља саобраћај на одређеном делу линије и са којим авио-превозиоцем или авио-превозиоцима купац ступа у уговорни однос.

Анекс II

Обављање ванредног чартер саобраћаја

1. Стране су се договориле да благонаклоно и флексибилно разматрају захтеве авио-превозилаца обе државе да обављају чартер саобраћај између две земље на реципрочној основи, у складу са важећим законима и прописима у државама страна.
2. У том смислу, свака страна, на реципрочној основи, даје претходно одобрење за обављање чартер летова авио-превозиоцима које је друга страна прописно овластила у складу са законима и прописима државе сваке стране.